

انقلاب مهدی (ع) از دیدگاه فلسفه تاریخ

اندیشه ضروری سبائی سروری حق و صلح و عدالت بر سروری باطل و ظلم، گسترش جهانی انسان اسلامی، استقرار کامل و همه جانبه ارزشهای انسانی، و تشکیل مذهب فاضله و جامعه ایده آل اجزا این ایده عمومی و انسانی به وسیله شخصیتی مقدس و خالق قدر که در روایت اسلامی، از او به "مهدی" نام برده است، استنباط شده است که وی سروری و مذهب اسلامی، با علویها و اختلافیها، بدان صفتند.

زیرا این ایده، به حسب اصل و ریشه قرآنی است. قرآن صمد با قاطعیت تمام، سروری سبائی انسان اسلامی و فلسفه فطری صالحان و متقین، کوتاه شدن دخت سنگاران و عماران برای هسته، و آینده درختان و عمارتدانان، غربت را نبوده داده است.^۱

این اندیشه پیش از هر چیز منطقی و معنی عینی است، به حریان کلی نظام طبیعت و سیر تکاملی تاریخ و اطمینان به آینده، و طرفداری به سستی نسبت به باطل و عاقبت کار بر است.

آمدن و آرزوی تحقق این نوع کلی جهانی و انسانی، در زبان روانانه اسلامی "انتظار فرج" خوانده شده است و خود عبارت است از انتظار افضل خلدات پذیرفته شده است.

اصل انتظار فرج از یک اصل کلی اسلامی و قرآنی، بروز استیلا می شود و آن اصل "حرمت باس و نوسیدن از روح و رحمت الهی است" بر نام عمومی به معنای انبیاء، هرگز در هیچ شرایطی امید خوشتر از این است که ظهور آن باشد و نوسیدن و سپردن گزافی نمی گردید، چیزی که هست انتظار فرج و این عدم باس از روح الله در مورد یک صابت عمومی و بشری است. شخصیت یا گروهی، و علاوه بر نام است، با نبوت های خاص و مشخص که به آن قاطعیت داده است.

قرآن و تاریخ

قرآن صمد، تاریخ را بعنوان یک درس و یک منبع معرفت و شناسایی، یک موضوع تفکر و نامه تفکر و آینه معرفت، یاد می کند. قرآن صمد، در بحثی از عبرت آموزیهای خود زندگی اقوام و ملل را به عنوان مایه نسیه برای اقوام دیگر مطرح می کند و می فرماید: "تنگ"

امد خلت لها ما كسبت ولكم ما كسبتم ولا تسألون عما كانوا يعملون^۱ آنان استوحاشهای بودند که گذشتند و رفتند، از آنان است استواردهای غلب و شمار است دست آوردهایان - شما مسئول اعمال آمان است. (سپاس مسئول اعمال خوبش هستید).

فزان مسجد برای ملل، جنات و معات و مدت و اجل تعیین کرده است. و این گمان را که اراده‌ی گواهی گار، و مثبت بی‌فایده و حساب، جزو معنای تاریخ از کورگونی می‌باشد به شدت نفی می‌کند.

در طول تاریخ گذشته و آینده سوره‌های آسان تقریبا بیشتر حسه ایند قولسوزی پیدا کرده و می‌کند. و انسان تقریبا از لحاظ ارزشهای انسانی به مراحل کمال خود می‌رسد به مرحله انسان ایدمال و جامعه ایدمال نزدیک می‌شود تا آنجا که در نهایت افسر حکومت حق و عدالت یعنی حکومت کامل ارزشهای انسانی که در تعبیرات اسلامی از آن به "حکومت مهدی" تعبیر شده است مستقر خواهد شد و از حکومت سوره‌های باطل و حیوان با نایب وجود خواهد بود و خود گامه اثری نخواهد بود.

نوبت نفس تمام و افلات مهدی بوجود الهام بختر این صبی است که پیروی جهانی از آن صلاح و تقوا و صلح و عدالت و آزادی و عداقت بر دور و در و استعمار و استعمار و ظلم و احتیاق است. و نوعی حکومت جهانی واحد است و مشروطیت و شریعت و خردمندی کامل و پیروی از حق و عدالت و آزادی و امانت شرایط طبیعی و اجتماعی و فرائض حیوانی.

این انتظار سارنده و تحرک را می‌شود آورد و عبادت است. نه برانگیز و صلح کننده و ایامگیری.

مهدی بوجود نظیر پیوسته است که به اهل ایمان و صلح خالص داده شده است و بناگر پیروی نیابتی اهل ایمان و حق است بر مصلحتان و حیوانی سردهندگان. . . .
"و نوبت ان نمن علی الذین استضعفوا فی الارض و نعلمهم ائمه و جعلهم
الموارثین" ظهور مهدی بوجود، حق محسن، و عدالت است که عداوت فعال از قدیمی ترین زمانها در کتب آسمانی به حال حاضر و پوهنگران داده است که زمین از آن انسان است و با ما و عاقبت کار به نفع متفان، ان الارض بولتها عبادی العالین و ان الارض لله بورتها من ینها من عباده و العاقبه للمتقین

و حدیث معروف: **بملا الله به الارض قسطا و عدلا بعد ما ملئت ظلما و جورا** - تا حدیث بعد ما است که تمام مهدی برای عبادت مظلومانی است که استحقاق عداست دارند. در جمله کتب اسلام تا آنکه موق العبادی درباره عبادت ایتاله مطیزی استوار داد بعد از برانست سلطت سودرا به بارماندگان آن استاد مصنف که سالیان قرار با ما صلح و عاقبت تقسیم مداریم.

